

ZAJÍC, Jan: *Strukturpolitik der Stadt Duisburg in den Jahren 1994-2004*. Diplomová práce předložená k obhajobě na Institutu mezinárodních studií UK-FSV (katedra německých a rakouských studií), Praha 2007, 102 s.

Diplomant Jan Zajíc si pro téma své diplomové práce zvolil zdánlivě odlehlou problematiku strukturální politiky města Duisburgu v letech 1994-2004. Při bližším pohledu se ovšem toto téma jeví jako adekvátní. Dolnorýnské, kdysi výhradně průmyslové město Duisburg (podobně jako celá oblast Dolního Porýní a Porúří) totiž prochází bezprecedentní restrukturalizací své ekonomiky, tudíž i zásadní proměnou struktury zaměstnanosti, sociální struktury a samozřejmě i infrastruktury. Téma je tudíž relevantní i při pohledu z České republiky, kde v oblastech s někdejší dominantním postavením montánního a vůbec těžkého průmyslu probíhá příslušná restrukturalizace (a tudíž i změna perspektiv rozvoje měst a celých regionů) s nemenší naléhavostí a intenzitou, byť za méně příznivých okolností, způsobených specifiky hospodářské, politické a sociální transformace v ČR (a horšími „vstupními“ podmínkami při srovnání stavu infrastruktury u nás a v Porúří, kde jsou zdejší postupně deindustrializovaná centra výborně napojena na evropskou dálniční a železniční síť a kde sám Duisburg disponuje primátem největšího „vnitrozemského“ říčního přístavu).

Zajícova práce má přehlednou a logickou strukturu: po obecném úvodu (s nedostatečným, odbytým a spíše konverzačním zhodnocením pramenů a literatury) následuje pasáž o strukturální politice na makro-, mezo- a mikroúrovni (s plynulým přechodem na konkrétní problematiku Duisburgu) a o dějinách a politickém životě města. Následuje přehled a analýza institucionální roviny strukturální politiky jakož i samostatná, velmi zevrubná kapitola o konkrétních projektech, které „nový Duisburg“ profilují resp. mají profilovat (včetně identifikace slabin některých projektů a podnětných úvah obecnějšího rázu, které se např. zabývají, častou, lobbyistickými skupinami podporovanou a komunální politikou často ignorovanou gigantomanií): výstavní areál mezinárodní stavební výstavy Emscher Park, unikátní Landschaftspark Duisburg-Nord (jeden z nejrozsáhlejších historických industriálních parků v Evropě s velkým potenciálem dalšího rozvoje a forem využití), projekt starého přístavu Innenhafen, projekty Logport, nákupní centrum Multi Casa atd. Závěr práce pak přináší spíše shrnutí jednotlivých dílčích kapitol – postrádám v něm obecnější pasáž o možnostech aplikace úspěšných partií duisburského modelu v jiných srovnatelných městech či regionech. A malý detail: rozvoj města (regionu) je dán i lidmi - ti jsou vlastně hlavním komponentou měnící se a ne ve všem příznivé infrastruktury. Zajíc se i jimi zabývá, někdy i velmi detailně (proměny stavu vzdělání a kvalifikace), chybí však úvaha o dopadu značného, i na německé poměry nadprůměrného počtu cizinců na rozvoj města (ve vazbě na jejich původ, vzdělání, kulturní zvyklosti a potřeby, sociální potřebnost, míru integrace atd.).

Při zpracování svého tématu využil rozsáhlý korpus pramenů a literatury, který mohl i díky svým studijním pobytům v této oblasti rozšířit i o rozhovory s představiteli lokální politiky a administrativy. V seznamu literatury a pramenů ovšem poněkud udivuje, že pod bodem „7.5. Sonstiges“ se skrývají i tištěné prameny, které bývá dobrým zvykem uvádět v úvodu podobných seznamů... Závažným nedostatkem je absence obligatorního resumé v českém příp. německém jazyce, u úvodního „Prohlášení“ je třeba doplnit podpis. Jinak lze zvláště ocenit autorovu nadprůměrnou, ba zcela neobvyklou identifikaci s tématem a schopnost tvůrčím způsobem vyhodnotit a aplikovat literaturu zcela heterogenní povahy.

Diplomovou práci Jana Zajíce doporučuji k obhajobě na navrhuji její klasifikaci – v případě přesvědčivé ústní obhajoby - stupněm *výborně* (1).

V Praze 19. června 2007